

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ 4

Την Δευτέρα 9/3 η κρατική ασφάλεια, σε δύο χρόνους, εισβάλλει στα σπίτια 3 συντρόφων και μιας συντρόφισσας, συλλαμβάνοντας και οδηγώντας τους/την στην ΓΑΔΑ. Αρχικά αποδίδοντας „βάσει ευρημάτων, πλημμεληματικού χαρακτήρα κατηγορίες στα 3 άτομα, ενώ στο τέταρτο ανακοινωνεται οτι κατηγορείται, βάσει του τρομονόμου 187A, για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση με το ευφάνταστο όνομα «σύντροφοι/συντρόφισσες» καθώς και για 54 συνοικικά επιθέσεις από το 2017. Την επόμενη ημέρα οι κατηγορίες για τα 3 συντρόφια αναβαθμίζονται, με την προσθήκη αυτής για συμμετοχή στην προαναφερθείσα «τρομοκρατική οργάνωση», ενώ και τα 4 παίρνουν προθεσμία για απολογία στον ανακριτή. Το Σάββατο 14/3, έπειτα από την παρουσία και των 4 ατόμων στον ανακριτή και τον εισαγγελέα, αφήνονται ελεύθερα με αυστηρούς περιοριστικούς όρους. Συνοικικά τους/της απαγορεύντηκαν οι μεταξύ των συνευρέσεις και η επικοινωνία, η έξοδος από την χώρα, η είσοδο στην περιοχή των Εξαρχείων καθώς και η συμμετοχή των σε οποιαδήποτε κινηματική διαδικασία (πορείες, συνελεύσεις), ενώ τους/της επιβλήθηκε και υποχρεωτική παρουσία στα τοπικά τμήματα, 3 φορές τον μήνα.

Οι παραπάνω διώξεις δεν συνέβησαν καθόλου τυχαία. Στοχοθετήθηκαν σε μία περίοδο όπου το ελληνικό κράτος εντείνει τους διακρατικούς ανταγωνισμούς με την Τουρκία ενώ οξύνει και την αντιμεταναστευτική του πολιτική, συνθέτοντας αφηγήσεις περὶ εξωτερικού εχθρού - εισβολέα και συσπειρώνοντας με αυτόν τον τρόπο τον εθνικό κορμό. Έτσι, παράλληλα με την οχύρωση των συνόρων, την οργάνωση κατασκευής κλειστού τύπου κέντρων κράτησης και την δρομολόγηση μαζικών απελάσεων, το κράτος επιλέγει να κλιμακώσει την επίθεση του απέναντι και στον λεγόμενο εσωτερικό εχθρό, του οποίου τα άμεσα αντανακλαστικά στην εν λόγω συγκυρία αντιτάχθηκαν σε αυτό και τις πολιτικές του. Έναν εσωτερικό εχθρό που διαχρονικά τα μέσα μαζικής εξημέρωσης, σε συνεργασία με το υπουργείο προστασίας του πολίτη, κατασκευάζουν/σκιαγραφούν, με στόχο να νομιμοποιηθεί στο συλλογικό φαντασιακό της ελληνικής κοινωνίας κάθε καταστατικό μέσο της κυριαρχίας (διαρκής επιτήρηση, μπατσοκρατία γειτονιών, ξυλοδαρμοί, απαγωγές, εξοντωτικές ποινές...) απέναντι στον κόσμο του αγώνα. Έναν εσωτερικό εχθρό που θα ντύσουν με τους δικούς τους θεαματικούς όρους: στα σήμεια που αυτός εκδηλωνεται σαν σύγκρουση με την αστυνομική μηχανή και τα ζωντανά χρανάζει της, θα την παρουσιάσουν στο κοινό τους σαν ένα άσκοπο μπάχαλο, μια συνεχιζόμενη βεντέτα, απομονώνοντας την από τις κοινωνικές αντιφάσεις που την δημιουργούν. Κομμάτι της ίδιας πολιτικής είναι και η πολιτικοποίηση της εννοιας «σύντροφοι/συντρόφισσες» σαν όνομα τρομοκρατικής οργάνωσης, που χτίζεται εδώ και κάποιους μήνες στον δημόσιο λόγο. Κομμάτι της ίδιας πολιτικής, είναι και η παρουσίαση των ευρημάτων στα σπίτια των συντρόφων και της συντρόφισσας ως παράνομα και εγκληματικά (ιδιόχειρες σημειώσεις, κάρτες SIM και έντυπο αναρχικού υλικού) για την περαιτέρω στοχοποίηση τους/της.

Τίποτα από αυτά, ωστόσο, δεν είναι καινούργιο. Η δικαστική αρχή, υπό την επίβλεψη του κράτους, σε αγαστή συνεργασία με την αστυνομία και τις υπηρεσίες της (ΕΥΠ, Αντιτρομοκρατική) ανέκαθεν κι ανεξαρτήτως κυβερνήσεων μαχείρευαν πολιτικές υποθέσεις. Κατασκευάζοντας ένα βασικό εργαλείο, τον τρομονόμο 187Α, το χρησιμοποιούν ότια την ποινικοποίηση συντροφικών-προσωπικών σχέσεων, την αλληλοδιαπλοκή διαφορετικών υποθέσεων και την επιβολή εξοντωτικών ποινών. Στόχο ενός συστήματος που δεν δέχεται παρά μόνο τις μορφές πολιτικής που εκείνο ορίζει, αποτελούσε και αποτελεί, αφενός η **καταστολή** και η **αποπολιτικοποίηση** της δράσης των συντρόφων-ιστών, μετουσιώνοντάς την στο δημόσιο λόγο σε εγκληματική, κι αφετέρου, ο **εκφοβισμός** όσων επιλέγουν να έρχονται σε ρήξη με την τάξη και τη νομιμότητα του. Τα παραπάνω, μεταξύ τόσων άλλων, καταδεικνύουν τη σαθρότητα ενός **εκδικητικού** κράτους δικαίου.

Τα παραδείγματα των κρατικών μεθοδεύσεων απέναντι στον κόσμο που αγωνίζεται τόσο από την κυβέρνηση σύριζα όσο και από αυτή της νέας δημοκρατίας είναι πολλά. Σκαλίζοντας την βραχεία μνήμη μας, μας έρχονται στο μυαλό οι υποθέσεις του Ν. Ρωμανού, Α. Ντάλιου, Γ. Μιχαηλίδη, Δ. Πολίτη και Γ. Τσάκαλου ότια «ατομική τρομοκρατία»· μέσα σε ένα καθεστώς εξαίρεσης, το οποίο στόχευε στην ένταξη ατομικών δράσεων στα πλαίσια της τρομοκρατίας, και την ανέση των ποινών των συντρόφων. Γυργώντας μερικούς μόνο μήνες πίσω επιστρέφουμε και στην περίπτωση των 2 αντιφασιστών συντρόφων που κατηγορούνται ότια επιθέσεις σε γραφεία της χρυσής αυχής και - σύμφωνα με τον 187Α- ότια ένταξη σε τρομοκρατική οργάνωση με το όνομα «Ταξιαρχία», μια σκευωρία που τσουβάλιαζε οποιαδήποτε δράση εμπεριείχε στην υπογραφή της το εν λόγω όνομα, και επέβαλε βαριά οικονομικά προστιμα στους συντρόφους ως εγχυήσεις ότια τη μη προφυλάκησή τους. Στην ακολουθία των παραπάνω υποθέσεων, έρχεται να προστεθεί και η περίπτωση των 4 συντροφιών, σαν μια υπενθύμιση ότι το κράτος θα ακολουθήσει οποιαδήποτε στρατηγική ωστέ να ποινικοποιήσει και εξοντώσει τους πραγματικούς πολιτικούς του αντιπάλους. Ωστόσο, καμία επίθεση του κράτους, νόμιμη ή παράνομη, δεν πρόκειται να κάμψει το σθένος όσων συκρόνονται με τις καταπιέσεις του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Υ.Γ. Κατά την διάρκεια συγχραφής αυτού του κειμένου, σε απόδειξη της παραπάνω τρομοκράτησης και εκδικητικότητας, τα καθάρματα της αντιτρομοκρατικής σε συνεργασία με πλήθος άλλων μπατσούπαλλήλων εισέβαλαν σε ένα σπίτι στα Σεπόλια, καθώς και στα πολιτικά γραφεία της Επιτροπής αλληλεγγύης ότια τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, συλλαμβάνοντας 11 Κούρδους και Τούρκους αγωνιστές¹ και οδηγώντας τους/ις στον εισαγγελέα με κατηγορίες του 187Α ότια συγκρότηση, συμμετοχή, διεύθυνση τρομοκρατικής οργάνωσης και οπλοκατοχή.

**ΑΥΤΟ
ΩΙΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΣΤΕΚΙ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ**

**ΑΙΘΟΥΣΑ 11
ΚΤ, ΧΗΜ, ΜΗΧ,**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΑ 4 ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΛΟΥ ΒΙΩΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟ 187Α

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤ(ΡΙ)ΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ ΛΟΥ ΒΙΩΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ 187Α

ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΙΔΟΝΟΣ/Η ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΛΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΛΟΙΕΙΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΙΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΑ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ/ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΙΕΣ

